

Mùa Xuân Trong Tâm Hồn

Một lần nữa mùa Xuân lại trở về trong tâm hồn của người Việt tha hương. Cho dù hôm nay mỗi người một cảnh, nhưng cứ nhắc đến Tết là hầu như ai cũng vọng tưởng về những cái Tết đầm ấm ở quê nhà. Mùa Xuân và cái Tết là những mốc thời gian thiêng liêng trong cuộc đời và trong tâm hồn chúng ta. Giàn hoa thiên lý Hàn Mạc Tử thấy cũng là vào một mùa Xuân xa quê nào đó:

Trong làn nắng ửng khói mơ tan,

Đôi mái nhà tranh lấm tấm vàng.

*Sột soạt gió trêu tà áo biếc,
Trên giàn thiên lý bóng Xuân sang...*

Chính cái thời gian thiêng liêng của mùa Xuân đã khiến nhà thơ chợt băng khuâng nhớ về làng cũ, với người, với cảnh đầy sinh động:

Khách xa gặp lúc mùa Xuân chín,

Lòng trí băng khuâng chợt nhớ làng.

*Chị ấy năm nay còn gánh thóc,
Đọc bờ sông trắng nắng chang chang.*

Sau những năm phiêu bạt, mùa Xuân cũng là thời gian gọi nhớ cho Thanh Nam viết bài “Thơ Xuân Trên Đất Khách” với những câu:

*Ôi hỡi quê hương bè bạn cũ,
Những ai còn mất giữa sa mù.*

*Mất nhau từ thuở tàn Xuân đó,
Không một tin nhà, một cánh thư...*

*Mây nước có phen còn hội ngộ,
Thâm tình viễn xứ lại như xa.
Xuân này đón tuổi gần năm chục,*

Đối bóng mình ta say với ta.

Tâm trạng cô đơn của Thanh Nam có lẽ cũng là tâm trạng của nhiều ly khách mỗi độ Xuân về. Cái làm tăng nỗi buồn và cô đơn trong chúng ta chính là sự tương phản giữa cái trong sáng, tươi mát đầy sức sống của mùa Xuân với tâm hồn già nua, tình cảm phôi pha, hy vọng héo úa, niềm tin suy giảm trong lòng người.

Tiếng Việt có thành ngữ “vui như Tết” thật ra chỉ mô tả cái vui hời hợt và ngắn ngủi của mấy ngày xuân, vì nếu bạn có tâm sự buồn, có cuộc sống thất bại thì Tết cũng không vui như cụ Nguyễn Du từng hạ bút, “Người buồn cảnh có vui đâu bao giờ.”

Chỉ khi nào trong chính mỗi tâm hồn chúng ta có sức sống của Mùa Xuân Vĩnh Cửu thì cuộc đời chúng ta mới thật là những ngày vui. Nếu Thiên Chúa đã đặt trong cây mận, cây mai, cây đào sức sống tiềm ẩn nhưng vô cùng phong phú, để đến mùa Xuân chúng phô bày vẻ đẹp của sức sống ấy ra cho thế giới thì Chúa đã đặt sự sống nào trong con người? Không có sự sống mới từ Chúa cuộc sống con người không bao giờ có mùa Xuân. Thiên Chúa

không tạo dựng con người để sống trong mùa đông vì ý định nguyên thủy của Thiên Chúa là để con người sống trong mùa Xuân, đúng hơn không phải là cảnh xuân nhưng là mùa Xuân xuất phát ngay từ sâu kín trong tâm hồn. Tuy nhiên nhiều người đã không biết hoặc không để ý đến điều này. Thánh Phao-lô từng khẳng định, “Ai ở trong Chúa Cứu Thế là con người mới: cuộc đời cũ đã qua, nhường chỗ cho đời sống hoàn toàn đổi mới” (II Cor. 5:17). Có phải đây là điều bạn muốn biết và muốn có không? Cuộc đời cũ đầy lo buồn, thất vọng, chán nản qua đi, nhường chỗ cho một cuộc sống hoàn toàn đổi mới.

Biến động đem đến “cuộc đời mới” Thánh Phao-lô nói đến ở trên được Thánh Kinh mô tả bằng một thuật ngữ đặc biệt đó là “sự tái sinh”. Cỏ cây mỗi năm “tái sinh” vào mùa Xuân, nhưng con người chỉ cần được Thánh Linh tái sinh một lần duy nhất trong đời để nhận được sự sống sung mãn bất diệt từ Thiên Chúa là Nguồn Sống. Biến động tái sinh này được Chúa Giê-xu dạy cho Ni-cô-đem, một luật gia Do Thái đương thời thuộc phái Pha-ri-si, là nhóm chủ trương tuân giữ giới luật rất nghiêm minh.

Một đêm kia ông đến với Chúa Giê-xu, trong lòng trĩu nặng ưu tư. Dù là một người đạo hạnh, tuân giữ giới luật không có chỗ nào chê trách được, nhưng sâu kín trong

lòng ông cảm thấy bất an, không thỏa nguyện. Cuộc sống của ông mực thước, khuôn phép, nhưng là cái mực thước khuôn phép của một cái cây khô, một cái cột gỗ trong đền thờ, không có sự sống của một cây xanh trong mùa Xuân. Vì vậy, nhìn Ni-cơ-đem Chúa bảo, “Nếu không tái sinh, không ai được hưởng Nước Trời.”

Dù chúng ta là ai, ở địa vị nào, dù có đạo đức học thức đến đâu, cũng không thể vào Nước Trời với bản chất cũ. Có lẽ trong xã hội Do-thái đương thời, tìm được một người học thức và đạo đức như giáo sư Ni-cơ-đem không phải dễ. Nhưng cũng với chính con người học thức và đạo đức này Chúa Giê-xu dạy, “Ông phải sinh lại!” Cũng như Ni-cơ-đem, tất cả chúng ta muốn được hưởng thiên đàng, muốn được kết hợp với Chúa đều cần phải được tái sinh. Chúng ta có thể thay đổi công việc, thay đổi y phục, thay đổi ngôn ngữ, thay đổi môi trường sống, nhưng không thể thay đổi bản chất của mình. Qua nhà tiên tri Giê-rê-mi, Thiên Chúa đã khẳng định, khi nào người Phi Châu thay đổi được màu da, con beo tự thay đổi cái đốm trên lông thì con người mới có thể thay đổi bản chất tham dục, xấu xa cùng những hành vi gian ác của mình (Giê-rê-mi 13:23).

Tuy nhiên còn một nan đề khác, đó là cho dù bắt đầu từ hôm nay, chúng ta có quyết tâm giữ cho tâm trí trong sáng đến suốt đời, chúng ta vẫn hoàn toàn bó tay, không thể làm gì để xóa bỏ những tội lỗi trong quá khứ. Vì nếu không được giải quyết, những tội lỗi đó sẽ không bao giờ tự triệt tiêu mà vẫn còn đó như là những chứng tích chống lại chúng ta. Đối với tội lỗi, vấn đề không phải là

tẩy xoá, sửa chữa, vá víu, nhưng là thay đổi hoàn toàn từ trong bản chất tác nhân gây tội là con người chúng ta, thay đổi bởi một biến động Chúa Giê-xu gọi là sự tái sinh.

Sở dĩ Chúa Giê-xu dùng từ ngữ này vì giữa sự tái sinh tâm linh và sự ra đời của thân xác có những điểm tương đồng giúp Ni-cơ-đem có thể hiểu được biến động thiết yếu này của sự cứu rỗi. Trước hết, sự sinh để đưa một hài nhi vào trần gian thì sự tái sinh đưa một người vào nước Trời. Sở dĩ tôi có mặt trên thế giới này, vì đã có một lần tôi được mẹ sinh ra. Sự ra đời là một biến cố thiết yếu đối với sự hiện hữu của tôi trên trần gian. Cũng vậy, muốn hiện hữu trong Nước Trời, tôi phải có một lần kinh nghiệm sự tái sinh về phương diện tâm linh. Một em bé chào đời khởi sự tiếp xúc với thế giới vật lý thì một người được Đức Thánh Linh tái sinh cũng khởi sự sống và tiếp xúc với Thiên Chúa trong cõi thuộc linh. Thứ hai, sự chào đời của em bé là một việc thật kỳ diệu mà chính em bé đó không ý thức, cũng không tự thực hiện cho mình được. Chúa Giê-xu đã cho Ni-cơ-đem biết rằng ban sự tái sinh cho con người là công tác của Đức Thánh Linh.

Tất nhiên, không ai phủ nhận con người đã và đang tạo ra rất nhiều thay đổi cho cuộc sống. Nói một cách văn hoa, con người có thể tự đem mùa Xuân đến cho mình. Chúng ta có thể bỏ được một số tật xấu, làm được một số các việc thiện. Với cố gắng, con người có thể thực hiện được những thay đổi hữu ích. Tuy nhiên tái sinh không phải là thay đổi hay cải thiện sự sống cũ mà là ban sự sống mới? sự sống tâm linh. Không

phải chỉ là thay đổi nếp sống mà là thay đổi cả bản chất, khiến cho người được tái sinh có thể khởi sự được tương giao với Thiên Chúa trong cõi thuộc linh.

Tại đây có hai điều cần nhấn mạnh. **Thứ nhất**, không có sự sống tâm linh, một người không thể tương giao với Thiên Chúa mà bị giới hạn, bị cột chặt vào cuộc sống vật chất trần gian, chỉ biết đi làm kiếm tiền, mua nhà, mua xe... Tất cả chỉ là để xây đắp cho cuộc sống ngăn ngui bảy tám mươi năm. Chưa được tái sinh, con người bị ngăn cách với thiên đàng như điều Chúa Giê-xu khẳng định với luật gia Ni-cơ-đem, “Nếu không tái sinh, không ai được thấy Nước Trời.” **Thứ hai**, tái sinh là công việc mầu nhiệm của Đức Thánh Linh thực hiện trong lòng người. Khi một người được nghe, hiểu và tiếp nhận Tin Mừng về Chúa Cứu Thế Giê-xu, là Thiên Chúa thành người để chịu chết chuộc tội cho mình, tức khác c Đức Thánh Linh sẽ vận hành trong lòng người đó để tái sinh, ban cho người bản chất mới, dẫn truyền sự sống thiên thượng vào trong người đó, khiến người được tương giao với Chúa. Từ địa vị tạo vật người đó trở thành con cái Thiên Chúa, không chỉ trên danh nghĩa mà trong bản chất. Từ đó, mối tương giao giữa người tin Chúa và Thiên Chúa được thiết lập, sức sống tâm linh khởi sự, mùa Xuân trong tâm hồn bắt đầu thể hiện ra cuộc sống bên ngoài như những nụ hoa xuất hiện từ những cành khô.

Bây giờ bên ngoài có thể đang là mùa Xuân, nhưng nếu sâu kín trong lòng bạn không có mối tương giao với Thiên Chúa, cuộc đời bạn sẽ tiếp tục là những cành khô trong một mùa đông tâm linh

bất tận. Bạn cần đến với Chúa, xin Chúa tha thứ mọi lỗi lầm của những ngày tháng cũ, cho bạn kinh nghiệm sự tái sinh, từ đó bạn mới có thể khởi sự hưởng mùa Xuân miên viễn.

Mục sư Nguyễn Đăng Minh

Chúc Tết và Kiêng Kỵ

Một lần nữa, ngày Tết Nguyên Đán lại trở về với chúng ta. Mỗi lần bước qua Năm Mới, chúng ta mong mọi sự đều thay đổi, tốt đẹp và mới mẻ hơn. Chúng ta mong ước những điều tốt đẹp cho mình và người thân yêu. Chúng ta mong năm mới này sẽ tốt hơn năm ngoái: hạnh phúc hơn, vui vẻ hơn, phát tài hơn, khỏe mạnh hơn, may mắn hơn, v.v... Và để đạt được những điều mong ước, có hai điều chúng ta thường làm trong ngày đầu năm, đó là: chúng ta chúc nhau những điều tốt đẹp và chúng ta kiêng cử những điều mà ta cho là không tốt. Tuy nhiên, nhìn lại những năm đã qua chúng ta thấy rằng Tết nào chúng ta cũng được bao nhiêu người chúc những điều may mắn nhất, quý báu nhất; năm nào chúng ta cũng cẩn thận kiêng điều này, tránh điều kia để khỏi bị xui nhưng rồi năm nào đời sống cũng có đủ những chuyện vui, buồn; may mắn, tốt đẹp cũng có mà rủi ro, hoạn nạn cũng không thiếu, có thành công mà cũng có thất bại. Như vậy những lời chúng ta chúc nhau và những điều ta kiêng kỵ có kết quả gì hay có linh nghiệm gì không?

1. Chúc Tết

Trong ba ngày Tết, chúng ta thường chúc nhau những điều tốt đẹp, chúc cho mọi người được mọi sự như ý. Khi chúc cho bạn bè và người thân những điều tốt đẹp không hẳn là chúng ta có thể mang đến cho họ những phước lành đó mà chỉ có nghĩa là chúng ta mong ước họ sẽ được những điều đó. Có khi ta biết đó là những điều người đó đang trông mong nên ta chúc, cũng có khi đó là những điều ta đang mong ước cho chính mình. Cách ngôn tây phương có câu: “Bạn không thể cho người khác điều bạn không có.” Nếu không có tiền bạc, của cải, chúng ta không thể cho người khác tiền bạc hay của cải. Nếu không có tình thương, chúng ta không thể ban cho người khác tình thương. Chúng ta cũng không có phúc, lộc, may mắn hay bình an, hạnh phúc để tặng cho người khác. Thật ra, mọi người trong chúng ta đều mong ước và tìm kiếm những điều tốt đẹp và cần thiết đó.

Như vậy ơn lành và phúc lộc từ đâu mà đến, nếu chúng ta mong ước những điều đó thì cầu xin ở đâu, cầu xin với ai? Kinh Thánh dạy rằng mọi phước lành đều từ Cha Thiên Liêng mà đến. Người Cha Thiên liêng đó là Đức Chúa Trời, Đấng đã tạo dựng nên chúng ta, chúng ta là con của Ngài. Vì thế, nếu muốn được hưởng phước lành trong đời sống, chúng ta hãy đến với Chúa và cầu xin Ngài. Thánh Gia-cơ viết như sau: “Anh em thân mến của tôi, anh em đừng có lầm lẫn. Mọi ơn lành và mọi phúc lộc hoàn hảo đều do từ trên, đều tuôn xuống từ Cha là Đấng dựng nên muôn tinh tú; nơi Ngài không hề có sự thay đổi, cũng không hề có sự chuyển vần khi tối

khi sáng. Ngài đã tự ý dùng lời chân lý mà sinh ra chúng ta, để chúng ta nên như của đầu mùa trong các thọ tạo của Ngài” (Gia-cơ 1:16-18).

Theo lời Kinh Thánh dạy, Đức Chúa Trời là Đấng ban ơn lành và hạnh phúc cho con người, vì thế trong ngày đầu năm, chúng ta có thể chúc nhau bằng câu: Cầu xin Chúa ban phước lành trên ông, bà, anh, chị. Chúng ta cũng có thể cầu nguyện xin Chúa ban hồng ân của Ngài trên bạn bè và người thân yêu của chúng ta. Khi chúng ta cầu xin với lòng thành khẩn và với đức tin, Chúa sẽ nhậm lời và ban phước cho những người đó.

2. Kiêng kỵ

Điều thứ hai chúng ta thường làm trong ngày đầu năm là kiêng kỵ những gì chúng ta nghĩ là không tốt hoặc tránh những gì chúng ta tin là sẽ đem lại xui xẻo cho cả năm.

Khi còn nhỏ tôi nhớ thấy có người suốt ba ngày Tết không quét nhà. Khi cần phải quét thì chỉ quét vào chứ không quét ra, sợ quét ra cả năm tiền của sẽ ra hết. Có người thì tránh la mắng con cái, tránh gặp những người làm ăn thất bại, mua bán thua lỗ hay người có tang. Có người thì sợ những người làm ăn thất bại đến thăm mình trong ngày đầu năm, ngược lại, mong những người làm ăn phát tài đến nhà mình trước những người khác, gọi là “xông đất” để đem cái may mắn thành công của họ đến cho mình. Chúng ta cũng nghĩ rằng màu đỏ là màu hên nên làm gì cũng muốn có màu đỏ, từ thức ăn đến quần áo, đến những bông hoa chưng trong nhà. Nếu ai đến nhà trong ngày đầu năm mà mặc màu đen hay màu tối, màu buồn là chúng ta không

vui. Không những kiêng màu này màu kia, chúng ta còn kiêng ngày kiêng giờ, tin rằng có những giờ tốt, giờ xấu và cũng có ngày tốt, ngày xấu, có tuổi tốt tuổi không tốt, v.v... Chúng ta không thể kể hết những điều kiêng kỵ của ngày đầu năm cũng như những ngày giờ phải tránh trong suốt cả năm.

Thật ra, nếu có ngày tốt ngày xấu hay có giờ tốt giờ xấu thì tại sao ngày nào và giờ nào cũng có đủ mọi chuyện tốt xấu xảy ra? Chẳng hạn như ngày nào, giờ nào cũng có người qua đời và cũng có những em bé sinh ra? Ngày nào giờ nào cũng có người gặp may mắn và cũng có người gặp tai nạn, rủi ro? Chúng ta không thể xác định ngày nào trong một tháng hay giờ nào trong một ngày là tốt hay xấu vì ở vùng này là giờ đó nhưng ở vùng khác trên thế giới cũng ngay lúc đó là một giờ khác. Chỗ này là ngày hôm nay nhưng cũng trong lúc đó chỗ khác trên thế giới là ngày hôm qua hoặc ngày hôm sau. Không gian và thời gian đối với con người nhỏ bé của chúng ta chỉ là một điều có tính cách tương đối.

Chúng ta không nên nhìn thời gian và sự vật chung quanh dưới cái nhìn sợ sệt, nghĩ rằng nó có quyền trên cuộc đời mình. Trái lại, chúng ta cần có cái nhìn đúng về vạn vật và vũ trụ mà Đức Chúa Trời đã tạo dựng. Chúa đã tạo nên muôn loài vạn vật cho con người quản trị, quản lý. Trong muôn loài mà Chúa tạo dựng, chỉ có con người được tạo dựng theo hình ảnh của Chúa. Con người cao quý hơn muôn loài vạn vật, và chỉ một mình con người được có mối quan hệ mật thiết với Đấng Tạo Hóa.

Chúa ban cho chúng ta một địa vị cao quý trong vũ trụ này nhưng

nhiều khi chúng ta tự đặt mình ở dưới quyền quản trị của những điều vô nghĩa, những tạo vật mà Chúa đặt dưới quyền quản trị của chúng ta. Chẳng hạn có người cho rằng người sinh ra trong năm này tốt hơn năm kia, người tuổi này may mắn hơn người tuổi nọ. Trong năm 2,000, có một số người muốn con mình ra đời trong năm con rồng nên đã dùng thuốc hoặc những phương pháp nhân tạo để con ra đời trước khi bước qua năm con rắn. Có người thì tin rằng người tuổi này không nên lập gia đình với người tuổi kia vì hai con giáp đó kỵ nhau.

Đức Chúa Trời phân định thời gian, ngày tháng, mùa và năm để chúng ta có thể phân chia, quản trị và sử dụng năm tháng một cách khôn ngoan. Chúng ta không nên để cho ngày tháng giờ giấc, quản trị đời sống mình, hay quyết định những việc chúng ta làm. Kinh Thánh dạy rằng ngày nào cũng là ngày của Thiên Chúa tạo nên, chúng ta hãy cảm tạ Chúa và vui hưởng trong ngày đó. Mỗi một ngày mới là một món quà Chúa ban cho cuộc đời mình, chúng ta không nên phí phạm những sử dụng cách khôn ngoan để mang lại lợi ích cho mình, cho người chung quanh và làm rạng danh Chúa. Kinh Thánh dạy: “Mỗi buổi sáng thì lại mới luôn, sự thành tín của Chúa thật lớn lắm” (Ca thương 3:23). Trước mỗi một ngày mới, chúng ta cần nói như tác giả Thánh Vịnh thứ 118: “Đây là ngày Chúa Hằng Hữu đã làm nên, chúng tôi sẽ vui vẻ và mừng rỡ trong ngày ấy.” Nhiều người khi quyết định ngày cưới phải xem lịch để chọn ngày tốt. Khi rước dâu cũng phải chọn giờ tốt. Một đám cưới làm trong ngày tốt và

rước dâu vào giờ tốt mà về vợ chồng không yêu thương, tha thứ, không nhường nhịn nhau, không chung thủy với nhau thì đôi vợ chồng đó sẽ không bao giờ nếm được hạnh phúc. Điều kiện để có một hôn nhân hạnh phúc không phải là cô dâu chú rể tuổi con gì, sinh ngày giờ nào; cũng không phải là nhờ đám cưới làm ngày nào, giờ nào, cô dâu chú rể mặc màu gì.

Điều kiện để có một hôn nhân hạnh phúc là cô dâu chú rể yêu thương nhau bằng tình yêu chân thành, hy sinh, không ích kỷ, không chỉ nghĩ đến phúc lợi của riêng mình. Điều kiện để niềm vui trong ngày cưới kéo dài suốt cả cuộc đời là vợ vâng phục chồng như vâng phục Chúa, chồng yêu vợ bằng tình yêu hy sinh như Chúa đã yêu con dân của Ngài. Và cả hai kính sợ Chúa mà yêu thương, chiều chuộng nhau, sống cho phúc lợi của nhau.

Trong Năm Mới này, chúng tôi ước mong quý vị sẽ trở về với Thiên Chúa Toàn Năng để được sống trong bình an hạnh phúc, được đi trong sự dịu dàng yêu thương của Ngài. Hãy làm con dân Chúa, đi theo Ngài, làm con chiên của Ngài, chúng ta sẽ không còn phải tìm kiếm hay trông mong ơn phước đến với mình, vì ơn phước của Chúa sẽ đi theo chúng ta, theo đuổi chúng ta suốt cuộc đời. Chúng tôi cầu chúc kinh nghiệm của tác giả Thánh Vịnh thứ 23 sau đây cũng sẽ là kinh nghiệm của mỗi một chúng ta: “Chúa Hằng Hữu là Đấng Chăn Giữ tôi, tôi sẽ chẳng thiếu thốn gì. Quả thật, trọn đời tôi, phước hạnh và sự thương xót sẽ theo tôi, tôi sẽ ở trong nhà Chúa Hằng Hữu cho đến lâu dài.”

Minh Nguyễn

**Kính mời quý vị đón nghe
Chương Trình Phát Thanh Tin Lành
hàng tuần:**

+ Chúa Nhật

8:00 am & 8:00 pm: 1430 AM, Bay Area

+ Thứ Hai

9:30 pm: Tiếng Nói Việt Nam, Dallas

+ Thứ Ba

8:30 pm: 1440 AM, Orlando

+ Thứ Tư

- 7:00 pm: Saigon Radio
Broadcasting System, Seattle

- 8:30 pm: 106.3 FM, Nam California

+ Thứ Năm

- 2:30 pm: 1480 AM, Nam California

- 2:30 pm: 900 AM, Houston

- 4:15 pm: 1420 AM, Atlanta

- 4:30 pm: 880 AM, Houston

- 6:00 pm: 1110 AM, Sacramento

+ Thứ Sáu

- 2:30 pm: 106.3 FM, Nam California

- 7:00 pm: 1430 AM, San Jose

- 8:00 pm: Việt Nam Hải Ngoại,
Washington, D.C.

+ Thứ Bảy

7:30 pm: 97.3 FM, San Diego

+ Mỗi ngày

Internet: www.tinlanh.org

Email: radio@tinlanh.org